

కర్తవ్యనిష్ఠ, శాంతి – సుహృద్భావం, విశ్వకల్యాణ సందేశం

అష్టాదశ శ్లోకగీత

ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే సమవేతా యుయుత్సవః
మామకాః పాండవాశ్చైవ కిమకుర్వత సంజయ

గీత 1/1

ధర్మక్షేత్రమైన కురుక్షేత్రంలో కలుసుకున్నప్పుడు...

నా పుత్రులు, పాండురాజ కుమారులు...

ఏం చేశారో ఆ విషయాన్నీ ఓ సంజయా!

నాకు వివరంగా చెప్పు అని చింతాక్రాంతుడై ధృతరాష్ట్రుడు అడిగాడు.

శ్రీమద్భగవద్గీతలోని మొదటి శ్లోకం ఇది. సందేశంతో పాటు హెచ్చరిక కూడా ఇందులో కనిపిస్తుంది. భేద బుద్ధి, పక్షపాత వైఖరి, సంకుచిత ధోరణి, వైమనస్యం – విద్వేషం... కలహాలకు, క్లేశాలకు మూలకారణం అవుతాయి. సమబుద్ధి, ఉదారశీలత కర్మను కూడా ధర్మంగా మార్చగలుగుతుంది. 'ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే' అనే మాటపై లాక్షణికుల అభిప్రాయం ఇదే.

కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన
మా కర్మఫలహేతుర్భార్యా తే సంగోఽస్త్యకర్మణి

గీత 2/47

కర్మలు చేయడానికి నీకు అధికారం ఉంది...

కానీ మనస్సులో ఎప్పుడైనా దాని ఫలాన్ని గురించి తలపోయకు....

కర్మనుంచి జనించే ఫలానికి కూడా నువ్వు కారణం కావద్దు...

అంతమాత్రం చేత కర్మలను విడనాడడం కూడా మంచిది కాదు...

ప్రతి ఒక్కరికీ తమ కర్తవ్యం పట్ల పూర్తి అంకితభావం, నిష్ఠ ఉండాలి. నిర్లక్ష్యం, అజాగ్రత్త లేదా ఉదాసీనత ఉండకూడదు. ఈ పనివల్ల నేను ఏమి పొందుతాను అని ముందుగానే ఆలోచించడం నీచమైన, గజిబిబి మనస్తత్వాన్ని సృష్టిస్తుంది. సామర్థ్యాలను బలహీనపరుస్తుంది. ఇతరులకు నేనేమి ఉపకారం చేయగలను అని ఆలోచించుకుంటూ ఎంచుకున్న మార్గంలో ముందుకు సాగాలి. దీనివల్ల మానసిక సంతృప్తిని పొందగలం. మనలోని సామర్థ్యాల అభివృద్ధి చెందుతాయి. సామాజికంగా గౌరవం, ధైర్యమగుహం లభిస్తాయి.

కర్మణైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః
లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్కర్తుమర్హసి

గీత 3/20

జనకుడు మొదలైన వారెంత జ్ఞానులైనప్పటికీ...

సిద్ధి పొందినప్పటికీ, కర్మలను విడిచిపెట్టలేదు...

వారివలెనే ఓ అర్జునా! నీవు కూడా కర్మలు చేయి...

జనుల హితాన్ని కూడా ఓ కంట కనిపెట్టి ఉండు...

కర్తవ్య నిష్ఠతో ముందుకు సాగుతున్నప్పుడు ఒక గొప్ప ఆదర్శం పెట్టుకోవడం అవసరం. సామూహిక శ్రేయస్సును దృష్టిలో ఉంచుకుని పనులు చేయాలి. వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలు లేదా స్వార్థం తలపెట్టవద్దు. పరహితం, జనహితం, లోకహితం అనే సమగ్ర దృక్పథాన్ని ఏర్పరుచుకోండి.

జనక మహారాజు ఉదాహరణ ఈ వైఖరిని ఉదహరిస్తుంది. సామాజిక అసమానతలను తొలగించడం, సామాజిక సమానత్వం, సామరస్యం - సద్భావనలను ప్రోత్సహించడం... ఇంకా దేశ గౌరవాన్ని పెంపొందించడం ఈ శ్లోకంలోని విశేషం. 'లోక-సంగ్రహ' (సమష్టి శ్రేయస్సు) అనే పదం గొప్ప భావాన్ని పెంపొందిస్తోంది.

**ఏవం జ్ఞాత్వా కృతం కర్మ పూర్వైరపి ముముక్షుభిః
కురు కర్మైవ తస్మాత్త్వం పూర్వైః పూర్వతరం కృతం**

గీత 4/15

ఎల్లవేళలా శుభాలను కోరుకునేవారైన జ్ఞానులు...
అన్ని విషయాలూ తెలిసినప్పటికీ కర్మలనే ఆచరించారు...
అందువల్ల ఓ అర్జునా! నీవు కూడా ఇప్పుడు అదేచేయి....
వారివలెనే కర్మలను నిరంతరం నిర్వహిస్తూ ఉండు...

మీ పూర్వీకుల చరిత్రను జాగ్రత్తగా చూడండి. వారంతా గొప్ప సంకల్పాలతో, కర్తవ్యం పట్ల చక్కని నిబద్ధతతో, మంచి ఆశయాలను మనకు అందించారు. తమ కార్యక్షేత్రంతో పాటు సమాజం పట్ల, దేశం పట్ల గౌరవాన్ని పెంచారు. ఆదర్శాలకు స్ఫూర్తిగా పేరు తెచ్చుకున్నారు. మీరు కూడా మీ జీవనయాత్రలో అదే మార్గంలో ముందుకు సాగడానికి ఈ గీతామంత్రం మీలో అపూర్వ స్ఫూర్తిని నింపుతుంది.

**బ్రహ్మణ్యాధాయ కర్మాణి సంగం త్యక్త్వా కరోతి యః
లిప్యతే న స పాపేన పద్మపత్రమివాంభసా**

గీత 5/10

నీ సర్వకర్మలనూ బేషరతుగా ప్రభువుకు సమర్పించు...
కర్మలయందు ఆసక్తిని కూడా విడిచిపెట్టేసినప్పుడు...
బురద నీటిలో కమలానికి వలె....
నిన్ను ఆయా కర్మల ఫలాలైన పాపాలు అంటవు...

కర్మలు చేస్తున్నప్పుడు, అహంకార బుద్ధిని విడిచిపెట్టండి. ఈశ్వరుని కృపను ఆధారంగా చేసుకుని; ఆయన కృప వల్లనే ఈ పదవిలో లేదా బాధ్యతలో సమాజానికి, దేశానికి మరియు మానవాళికి సేవ చేసే అవకాశాన్ని నేను పొందాను - అనే భావనను ఏర్పడనివ్వండి!

కమలం తన పరిసరాలలో నీరు లేదా బురదతో ప్రభావితం కాకుండా ఉన్నట్లే, సుగంధాలు వెదజల్లినట్లే... వ్యక్తిగత లేదా బాహ్య పరిస్థితుల యొక్క ప్రతికూల ప్రభావం మనపై పడకుండా... మన వ్యక్తిత్వ పరిమళాలు అంతటా వ్యాపించేలా నడుచుకోవాలి.

**ఆత్మైవమ్యేన సర్వత్త సమం పశ్యతి యోఽర్జున
సుఖం వా యది వా దుఃఖం స యోగీ పరమో మతః**

గీత 6/32

ఎదుటివారి సుఖంలో అయినా దుఃఖంలో అయినా...
ఎప్పుడైనా అవి తమకు కలిగినట్లుగా భావించగలిగితే ఓ అర్జునా....
అందరినీ తమతో సమానంగా చూడగలిగితే...
అటువంటి వారిని శ్రేష్ఠులైన యోగులుగా నీవు గుర్తించు...

ఈ గీతామంత్రం మానవత్వ వికాసానికి గొప్ప ఆదర్శంగా నిలుస్తుంది! ఈశ్వర చైతన్యం అందరిలోనూ సమానంగా ఉంటుంది; ఈ దృక్పథంతో, ప్రతి ఒక్కరినీ మీ స్వంతవారిగా భావించండి. ఒకరిని సంతోషంగా చూసినప్పుడు మీరు ప్రసన్నులై ఉండండి. బాధలో ఉన్నవారిని చూసినప్పుడు కరుణను చూపండి. గీత ప్రకారం, పరమయోగుల యొక్క దివ్యత్వమంతా ఇందులోనే ఉంది. దీనిని గ్రహించిన తరువాత ఎవరూ అవినీతికి, అన్యాయానికి పాల్పడరు.

**మత్త: పరతరం నాన్యత్కించెదస్తి ధనంజయ .
మయి సర్వమిదం ప్రాతం సూత్రే మణిగణా ఇవ ..**

గీత 7/7

నేను కాకుండా ఈ జగత్తులో ఎక్కడా....
అన్యమైన వస్తువేదీ లేదు. ఓ ధనంజయా!...
హారంలో మణులన్నీ ఒదిగి ఉన్నట్లుగా...
ఈ సర్వమూ నాలో ఇమిడి ఉంది....

కులాలు, వర్గాలు, వర్ణాలు, రూపాలు అనేకం ఉన్నాయి. ఎవరి ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి వారు పేదవారు లేదా సంపన్నులు కావచ్చు, పదవులలో రాణించవచ్చు. ఉద్యోగాలు చేపట్టవచ్చు. అయితే ఒక దండలో అనేక మణులుంటాయి. కానీ వాటిని కట్టే దారం మాత్రం ఒక్కటే ఉన్నట్లుగా.... ఈశ్వర చైతన్యం అందరిలోనూ ఒకేలా ఉంటుంది; మానసిక ప్రశాంతత, కుటుంబ సామరస్యం, సామాజిక ఐక్యత, జాతీయ ఐక్యత, సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వం ఈ గీతాశ్లోకం భావంలో ఇమిడి ఉన్నాయి.

**తస్మాత్సర్వేషు కాలేషు మామనుస్మర యుధ్య చ .
మయ్యర్పితమనోబుద్ధిర్కామేవైష్యస్యసంశయం ..**

గీత 8/7

జీవన పోరాటంలోని ప్రతి సన్నివేశంలో...
కంగారు పడవద్దు; కేవలం నన్ను స్మరిస్తూ ఉండు...
మనస్సు, బుద్ధి రెంటినీ నాకే సమర్పించినప్పుడు...
సందేహం ఏమాత్రం వద్దు; నువ్వు నన్నే పొందుతావు...

జీవితం ఉంటే పోరాటాలు ఉంటాయి. పోరాటాల మధ్య మనస్సును ఆందోళనకు, నిరుత్సాహానికి గురికానివ్వద్దు. మనోబలాన్ని చెక్కుచెదరకుండా ఉంచండి - అని గీత మనకు స్ఫూర్తినిస్తోంది. జీవన సంఘర్షణలలో దైవస్మరణ నిరంతరం తోడుగా ఉండనివ్వండి. ఈశ్వర ధ్యాన స్మరణలు జీవితానికి చేతనను, శక్తిని, శాంతిని, బలాన్ని, మనోధైర్యాన్ని ప్రసాదిస్తాయి. మనస్సును, బుద్ధిని భగవంతుకి సమర్పణ చేసి (సఖ్యభక్తి), భగవానుడినే జీవిత రథానికి సారథిగా చేయడం వల్ల చింతలు తొలగిపోయి విజయం లభిస్తుంది.

**మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరం .
హేతునానేన కౌంతేయ జగద్విపరివర్తతే ..**

గీత 9/10

ఈ చరాచర జగత్తు అంతా పంచ ప్రకృతులతో నిండి ఉంది...
దీనిని నడిపించే శక్తి మాత్రం నాతోనే ఉంది...
ఈశ్వరుడినైన నన్ను ఆధారంగా చేసుకుని...
ఈ సంసారమంతా పరిభ్రమిస్తూ ఉంటోంది...

ప్రకృతి ఈశ్వరునిచే నియంత్రించబడుతుంది. దైవ విశ్వాసాన్ని ప్రకృతితో అనుసంధానించడం ద్వారా ప్రకృతిని గౌరవించగలం. దీనివల్ల కాలుష్యం తగ్గుతుంది. ప్రకృతి లేదా మొత్తం సృష్టి పరిణామ చక్రంలో భాగంగా ఏర్పడింది. కానీ దీనికి ఈశ్వరీయ సత్త దీనికి అభివ్యాసంగా ఉంది. భగవద్గీత శాస్త్రీయంగా ప్రామాణికమైన గ్రంథం. స్థిరమైన ఏదో ఒక 'సత్త' లేకుండా పరివర్తన లేదా పరిణామ చక్రం పనిచేయదు - ఇది విశ్వవ్యాప్తంగా ఆమోదించిన వాస్తవం.

**మహర్షయః సప్త పూర్వే చత్వారో మనవస్తథా .
మద్భవా మానసా జాతా యేషాం లోక ఇమాః ప్రజాః ..**

గీత 10/6

మహర్షులు ఏడుగురున్నారు; వారికంటే ముందుగా...
పద్మాలుగు మంది మనువులు, సనకాదులు నలుగురు...
వీరంతా నా సంకల్పం వల్లనే ఉద్భవించారు....
వారివల్లనే తత్తిమ్మా ప్రజలందరూ జనించారు...

గీతలోని ఈ శ్లోకం ఒక ఉత్తేజకరమైన సందేశాన్ని అందిస్తోంది. ఎటువంటి భేదభావం లేకుండా సృష్టిలోని మొత్తం జీవరాశి ఐక్యతను నొక్కి చెబుతుంది. ఈశ్వరుని భావ సంకల్పం ద్వారా ఈ సృష్టి అంతా ఏర్పడిందని చెబుతోంది. ఈ జీవరాశులన్నీ ఒకే పరమాత్మకు చెందినవి, ఆయన నుంచే ఉద్భవించాయి. సృష్టి ప్రారంభంలో ఋషులు, మనువులు ఉన్నారు, ఆపై ప్రజా ఉనికిలోకి వచ్చారు. ఈ శ్లోకం ప్రకారం ఋషుల త్యాగం, తపస్సు, పరహితం కోరుకునే గుణం, పరంపరా జీవనం ఆధారంగా ఈ సృష్టి విస్తరించింది. మానవులం, మానవులమై బతుకుదాం, మానవత్వాన్ని బతికించుకుందాం.

**దివి సూర్యసహస్రస్య భవేద్యుగపదుత్థితా .
యది భాః సద్యశీ సా స్యాద్భాసస్తస్య మహాత్మనః ..**

గీత 11/12

ఒకవేళ వెయ్యిమంది సూర్యులు ఒకేసారి వెలిగితే...
వారందరి ప్రకాశమూ కలుపుకున్నా కూడా...
పరమాత్మ ప్రకాశంతో సరిపోలవు...
అంతటి ప్రకాశం ఆయనది అని చెప్పవచ్చు...

ఈశ్వరీయ సత్త యొక్క విరాణూర్తి అత్యంత ప్రకాశం కలిగినది. గీతలోని ఈ శ్లోకం ప్రకారం, వేయి సూర్యుల సమ్మేళనం కూడా ఈశ్వరీయ ప్రకాశంతో సరిపోలదు. ఈశ్వరునిలోని అంశయే అయిన కారణంగా జీవాత్మకు కూడా ప్రకాశం ఉంటుంది. అందువల్ల, చీకటి నుండి వెలుగులోకి పయనించడం మనకు స్వాభావిక లక్షణం. అజ్ఞానం అనే అంధకారం కారణంగా జీవుడు దుష్కర్మలవైపు మొగ్గు చూపుతాడు. వివేకం, జ్ఞాన ప్రకాశం వల్ల సన్మార్గం చూడగలుగుతాడు, దుష్టమార్గాల్లో పడకుండా రక్షింపబడతాడు.

రండి... చీకటి నుండి వెలుగు వైపు పయనిద్దాం.

**సన్నియమ్యేంద్రియగ్రామం సర్వత్ర సమబుద్ధయః .
తే ప్రాప్నువంతి మామేవ సర్వభూతహితే రతాః ..**

గీత 12/4

ఎవరైతే తమ ఇంద్రియాలను అదుపులో ఉంచుకుంటారో...
అందరిపట్ల సమబుద్ధితో వ్యవహరిస్తారో...
సర్వ జీవుల హితాన్ని కోరుకుంటారో...
ఓ అర్జునా! వారు నన్ను తప్పక పొందుతారు....

ఈ గీతాశ్లోకం అసాధారణమైన, సమగ్రమైన వ్యక్తిగత వికాసాన్ని అందించే ప్రాథమిక మంత్రం అని చెప్పుకోవచ్చు. మన దైనందిన జీవితంలో ప్రతి విషయంలోనూ అంటే తినడం, త్రాగడం, మాట్లాడటం, చూడటం లాంటి అన్ని చిన్నపాటి పనుల్లో కూడా అనుదిన పోరాటం ఉంటుంది. ఈ పోరాటంలో మన చుట్టూ ఉన్న ప్రాణులలో, పదార్థాలలో, వాతావరణంలో సమతాపద్మస్థి అవసరం. సమస్త ప్రాణుల పట్ల ఉపకార బుద్ధితో జీవించడం అవసరం. 'సర్వభూత హితే రతః' అనే ఆదర్శాన్ని గీతావాక్యం మనకు అందిస్తోంది. ఈ గ్రంథం హిందూమత విశ్వాసానికి సంబంధించి అయితే కావచ్చు; కానీ ఇది కేవలం హిందువుల కోసమే కాదు... సమస్త ప్రాణి జగత్తుకూ శుభాలు కలగాలని ఆశించడంలో, ఆ దిశగా మానవులకు ప్రేరణ ఇవ్వడంలో దీనికి రెండోసాటి లేదు.

**బహిరంతస్త భూతానామచరం చరమేవ చ .
సూక్ష్మాత్వాత్తదవిజ్ఞేయం దూరస్థం చాంతికే చ తత్ ..**

గీత 13/15

కదిలేవీ కదలనివీ అయిన ప్రాణులన్నింటిలోనూ...

బయట లోపల కూడా ఆయనే ఉన్నాడు...

అతినూక్షణమైన తత్త్వంగా ఉంటాడు కనుక, తెలియబడడు...

అతి సన్నిహితంగా ఉంటాడు; సుదూరంగానూ ఆయనే ఉంటాడు...

పరమాత్మ ప్రతి కణంలో, ప్రతి క్షణంలో ఉన్నాడు. మన లోపల, బయట కూడా ఆయనే ఉన్నాడు. దూరాలన్నింటికంటే దూరంలోనూ.... మనకు అత్యంత సమీపంలోనూ కూడా ఆయన ఉన్నాడు. మనం ఎక్కడ ఉన్నా, ఎలా ఉన్నా.... పరమాత్మ సామీప్యాన్ని అనుభవించవచ్చు. ఆయన మనవాడే అయిన అనుభూతిని గమనించవచ్చు. ఈ విషయంలో ఎవరిపట్ల ఏ విధమైన వివక్ష లేదు. (బ్రాహ్మంగా) ఆయన మనందరికీ గాఢమైన, విశేషమైన ప్రేరణను అందిస్తాడు. (అంతరంగంలో) ఆ పరమాత్మే సర్వవ్యాపి రూపంలో మన చర్మలకు సాక్షిత్వం వహిస్తాడు. అంతర్యామిగా మన ఆలోచనలలో, భావంలో ఉంటాడు. స్వచ్ఛమైన భావాలు కలిగి ఉండడానికి, సత్కర్మలు నిర్వహించడానికి ఈ శ్లోకం అద్భుతమైన ప్రేరణనిస్తుంది.

కర్మణః సుకృతస్యాహుః సాత్త్వికం నిర్మలం ఫలం .

రజసస్తు ఫలం దుఃఖమజ్ఞానం తమసః ఫలం ..

గీత 14/16

ఎవరైతే సాత్త్విక కర్మల పట్ల ఆసక్తి కలిగి ఉంటారో...

వారికి కలిగే ఫలాలన్నీ సదా నిర్మలమైనవే అవుతాయి...

రజోగుణం వల్ల కలిగే ఫలితం దుఃఖం...

తమోగుణం వల్ల అజ్ఞానం కలుగుతుందని చెప్పబడతోంది...

జీవన యాత్రలో సత్వ, రజస్, తమోగుణాలు స్వాభావికంగా వస్తుంటాయి. సత్వగుణం మనల్ని సత్కర్మలకు ప్రేరేపిస్తుంది. సత్కర్మల అంతిమ ఫలితంగా మన అంతఃకరణ నిర్మలమై, సుఖాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. రజోగుణం వల్ల మన కర్మలలో లోభం, అహంకారం, ఆశామోహాలు అధికమవుతాయి. ఎక్కడైతే ఈ ధోరణులు ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నాయో అక్కడ మానసిక ఆందోళన, బాధ హెచ్చుగా కలుగుతుంటాయి. తమోగుణం వల్ల కలిగే నిర్లక్ష్యం, అలసత్వం, అతినిద్ర వంటి పెరుగుతాయి. సామర్థ్యాలు పెరగకుండా చేస్తుంది. మోక్ష పురుషార్థంపై దృష్టిపెట్టనీయకుండా మానవులను స్వార్థపరులుగా మారుస్తుంది.

శరీరం యదవాప్నోతి యచ్ఛాప్యత్కామతీశ్వరః .

గృహీత్వైతాని సంయాతి వాయుర్గంధానివాశయాత్ ..

గీత 15/8

జీవాత్మ ఈ శరీరాన్ని విడిచిపెట్టేసినప్పుడు...

కొత్త శరీరంలోకి ప్రవేశించినప్పుడు...

శుభాశుభ కర్మలను తనతోపాటు మోసుకుపోతుంది...

ఎలాగంటే; వాయువు తనతోపాటు గంధాన్ని మోసుకెళ్లినట్లుగా...

శరీరం నశించడం ఖాయం. దానితో పాటు దానితో సంబంధం ఉన్న ప్రతిదీ ఇక్కడే కూడా వదిలివేయబడుతుంది. మనం ఇక్కడికి ఏమీ తీసుకురాలేదు. తీసుకుపోయేదీ ఏదీ లేదు. మనం పొందినదంతా ఇక్కడే పొందాము. అదంతా ఇక్కడ అనుభవించడం కోసమే మనకు ప్రసాదించబడింది. మనతో పాటు పుణ్యకర్మల వల్ల వచ్చే సద్భావనలు... లేదా పాపకర్మల వల్ల వచ్చే దుష్టభావనలు మాత్రమే వస్తుంటాయి. గీతలోని ఈ శ్లోకం ప్రకారం, పూలను తాకిన గాలి సుగంధాన్ని... అలాగే చెత్తాచెదారాలపై పీచినప్పుడు దుర్గంధాన్ని మోసుకుంటూ ముందుకు వెళ్లినట్లే జీవుడు కూడా కర్మలను వెంటబెట్టుకుని జన్మలు మారుతుంటాడు.

దైవీ సంపద్విమోక్షాయ నిబంధాయాసురీ మతా .

మా శుచః సంపదం దైవీమభిజాతోఽసి పాండవ ..

గీత 16/5

జీవులను ముక్తులను చేసేవి దైవీగుణాలు...

ఆసురీ గుణాలు బంధనానికి గురి చేస్తాయి...

నీకు దైవీ సంపద దక్కింది...

అర్జునా! అందువల్ల నీవు శోకించకు....

అందని ఎత్తుకు వెళ్లాలంటే నిచ్చిన ఉపయోగపడుతుంది. కానీ అజాగ్రత్తగా ఉంటే, జారిపడే ప్రమాదం కూడా ఉంటుంది. మానవ జీవితం కూడా అటువంటి పరిస్థితిలోనే ఉంటుంది. దైవిక సద్గుణాలను అలవరచుకోవడం ద్వారా దివ్యత్వాన్ని, ఔన్నత్యాన్ని పొందగలడు. దానివల్ల చింతలు, భయాలు, దుఃఖాలతో పాటు కర్మ బంధనాల నుంచి కూడా విముక్తి పొందగలడు. 'ఓ మానవుడా! చింతించకు; స్వభావరీత్యా నీవు దైవత్వం నుంచే పుట్టావు. నీలోని దైవత్వాన్ని గుర్తించు' అంటూ గీతలోని ఈ భావం మానవాళికి స్ఫూర్తినిస్తోంది.

సద్భావే సాధుభావే చ సదిత్యేతత్త్వయుజ్యతే .

ప్రశస్తే కర్మణి తథా సచ్ఛబ్దః పార్థ యుజ్యతే ..

గీత 17/26

నిత్యమై ఉండేది; అన్నింటికంటే శ్రేష్టమైనది...

'సత్' అని చెబుతారు; పరమాత్మ అటువంటివాడు...

అన్నింటిలోనూ ఉత్తమమైన కర్మ ఏది అంటే...

'సత్' అనే శబ్ద ప్రయోగంతో ప్రారంభమయ్యేది...

పరమాత్మను 'సత్' రూపంగా అంగీకరించండి! 'సత్' అనే అందమైన, మంగళకరమైన సంప్రదాయం జీవితానికి అద్వితీయమైన ప్రేరణగా మారుతుంది! 'సత్' ఆధారంగా, మన బుద్ధి - సద్బుద్ధిగా మారుతుంది. విచారణలు సద్విచారమవుతాయి. భావాలు సద్భావాలు అవుతాయి. అంతేకాకుండా సద్గుణాలు, సత్కరమలు, సదాచారం మొదలైనవన్నీ ఏర్పరచుకోవచ్చు. జీవితంలో వీటి అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

'సత్' అంటే 'పరమాత్మ'ను అంగీకరించకపోవడం వల్ల దుర్బుద్ధి, దుర్వాసన, దుర్భావం, దురాచారం వంటి పతనావస్థలో పడిపోతారు.

యత్ర యోగీశ్వరః కృష్ణో యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః .

తత్ర శ్రీర్విజయో భూతిర్భూవా నీతిర్నీతిర్నమ ..

గీత 18/78

ఎక్కడైతే యోగీశ్వరుడైన కృష్ణుడు ఉంటాడో...

అక్కడ ధనుర్ధారి అయి అర్జునుడు కూడా ఉంటాడు...

మంచి బుద్ధి, సుఖము, శాంతి, నీతి అంతేకాకుండా...

విజయము, ఈశ్వర విభూతి కూడా అక్కడే ఉంటాయి....

భగవద్గీతలోని మొదటి శ్లోకంలో ధృతరాష్ట్రుడు సంజయుని యుద్ధ పరిణామాన్ని గురించి అడిగాడు. సంపూర్ణంగా గీతా బోధన అంతా విన్న తరువాత, చిట్టచివరి శ్లోకంలో... సంజయుడు స్పష్టంగా ఇలా పేర్కొన్నాడు, "ఓ రాజా! విజయం ఖచ్చితంగా ధర్మానికి చెందుతుంది! పారమార్థిక సత్త ముందు సత్యం పలకగలిగే అద్భుతమైన స్థితి వస్తుంది! ఎక్కడ శ్రీకృష్ణుడు ఉంటాడో అంటే... కేవలం భోగవాదం, భౌతికవాదం కాదు... 'అధ్యాత్మ', 'యోగం' ఉంటాయో అర్జునుడు కర్తవ్యం పట్ల అంకితభావానికి, నిష్ఠకు ప్రతీకగా ఉంటాడు. అటువంటి అర్జునుడు ఉన్నచోట నిజమైన విజయం, స్థిరమైన కీర్తి ఉన్నాయి."

సారాంశంగా, సూటిగా చెప్పుకోవాలంటే... 'కర్మ' - 'ధర్మం', భౌతికవాదం - అధ్యాత్మ, పురుష ప్రయత్నం - పరమార్థ సత్యం.... వీటిమధ్య సమన్వయమే సాఫల్యానికి మూలమంత్రం